

[Finansministeren]

te os frem til, at det hverken ville være nogen god idé med en bortskæring af alle de nye og stærkt beskæftigelseskabende initiativer, regeringen fremkom med allerede i maj måned, eller være ønskeligt i forhold til, at vi kan få den fulde værdi af det rentefald, der er i gang, og som er kommet meget langt i Danmark: at vi kan fastholde det, fastholde stabilitet og styrke med hensyn til den danske valuta og fastholde over for omverdenen ikke bare et indtryk af, men den realitet, at der er styr på underskuddet og styr på udgifterne, og at der er tilrettelagt en økonomisk politik, der i løbet af ganske få år ikke bare vil vende beskæftigelsesudviklingen, men også reducere underskuddet væsentligt.

Det er disse betragtninger, der har været vejledende for regeringen, og som i de i øvrigt meget fredsommelige, nøgterne drøftelser, vi har haft både med SF og med V og K, har ført os frem til, at der ikke var basis for et større finanslovforlig i år.

Dernæst må jeg selvfølgelig meget stærkt anholde betragtninger om, at der har været forhandlet på skramt, og at det, man laver, bare er et øjebliks foranstaltning i et valgår, og lignende citater, der kunne give anledning til yderligere polemik. Jeg mener ikke, det er nogen beskrivelse, historieskriverne vil tilslutte sig til sin tid, at denne regering har manglet handlekraft og mod. Man kan sige meget om denne regering – det meste bliver jo også sagt – men man kan i hvert fald ikke beskylde den for ikke at have udvist handlekraft, ikke at have gennemført forandringer, ikke at have søsat reformer i den korte periode, hvori den har virket.

Der vil selvfølgelig, indtil disse reformer er gennemført, stadig være usikkerhed vedrørende virkningen af dem – tag bare al den misinformation og alle de misforståelser, der er tale om vedrørende skattereformdelen af regeringens politik! – men der er som altid i disse debatter et enkelt punkt, hvor jeg synes oppositionen begiver sig ud i deciderede usandheder vedrørende regeringens politik. Det er et område, som er særlig følsomt – det er også muligt, at man mener, der skulle være særlig mange vælgere, man kunne skræmme med misinformation – og det er pensionisterne. Hvad er kendsgerningen med hensyn til virkningen af regeringens reformer for pensionistbefolkning-

gen? Kendsgerningen er, at 96 pct. af de husstande her i landet, i hvilke der er en eller flere pensionister, allerede i faste priser – allerede før den velstandsregulering af de almindelige pensionssatser, der sker fra 1993 til 1994, og som i øvrigt giver dækning for deres grønne afgifter – vil få en forbedring ud af regeringens politik.

I de tilfælde, hvor folk ikke får nogen forbedring, er det typisk ikke, fordi de er pensionister, men fordi deres kombination af indkomst- og fradragsforhold er sådan, at de, jeg havde nær sagt pr. definition, og uanset om de havde været pensionister eller ej, ville være blevet tabere ved en skattereform, der betyder, at fradragene bliver mindre værd, og at beskatningsgrundlaget bliver udvidet. Det er den fremstilling, vi har givet hele vejen igennem, og de forvridninger af fremstillingen, der fremkom heroppefra, har ikke bund i noget, der er blevet sagt af noget medlem af regeringen eller af regeringspartierne om virkningen af vores politik.

Så er det rigtigt, at under det næste punkt på dagsordenen har socialministeren efter nøje overvejelse i regeringen fremsat et forslag til et tillæg til reformen, der samler nogle ganske bestemte mindre grupper op. Som regel vil det ikke være tabere, men folk, om hvem man med rette kunne sige, at de havde fået forholdsvis lidt ud af reformen i forhold til andre familier med tilsvarende indkomster, som ikke lige var sammensat af en pensionist og en erhvervsaktiv.

Men der er på ingen måde tale om, at pensionistbefolkningen som sådan kan føle sig skuffet over eller bedraget af det, der er gennemført. Der er ingen anden befolkningsgruppe, vi så konsekvent har søgt at sikre fik forbedringer ud af reformerne, som netop pensionistgruppen, og det vil de også komme til at opleve allerede i det kommende år og i stigende grad i de kommende år, fordi de forbedringer, der er indbygget, vil være voksende for de allerfleste i årene, der kommer.

Der har selvfølgelig også været en lille diskussion om det spareforslag, der er gennemført, og jeg citerer fru Anne Birgitte Lundholt »... som reduktion af grundbeløbet for de ældste pensionister«.

Det er i virkeligheden en meget vildledende fremstilling af, hvad forslaget indebar. Der er